

Hoe het verder ging.

Na de laatste marathon had het bestuur van de A.V. Zaanland even genoeg van de wegwedstrijden. De aandacht ging weer volledig uit naar baanwedstrijden en de komst van een echte atletiekbaan vroeg ook veel aandacht. Het atletiekjaar bestond uit twee delen, namelijk het winterseizoen en het baanseizoen. De voorjaarscross in februari, de sinaasappelloop in maart en de handicaploop in oktober werden gehouden in de duinen bij Castricum. Tussen 1950 en 1980 gingen elke zondagmorgen ca. 15 Zaanlandleden met de trein van Zaandam naar Castricum. Tegenover het station lag Hotel-Restaurant Ammeraal, tegenwoordig Aziatisch Restaurant Jasmin Garden, waar de Zaanlanders zich konden verkleden. Na een training van twee uur weer verkleden en koffiedrinken in het restaurant.

De leden van de vrijdagochtendgroep horen nog vaak praten over het Zaanlandparcours of het sinaasappelparcours. Waren Zaanlandleden in de jaren zestig en zeventig op zondagochtend nog vrijwel de enige bezoekers in het duingebied, tegenwoordig zijn er veel meer mensen die genieten van het waterleidinggebied. De uitbreiding van Zaandam in Poelenburg en de aanleg van het Jagersveld zorgden bij Zaanland voor het organiseren van regionale veldlopen en een koppelcross. Er kwamen steeds meer veldlopen die door anderen dan atletiekverenigingen georganiseerd werden.

De cross in
Poelenburg

De grootste organisatie werd opgezet door het Belgische dagblad Le Soir met ruim 3000 deelnemers. Daarnaast kwamen er steeds meer regionale veldlopen, die door de KNAU bestempeld werden als "wilde lopen". Deelname door KNAU-leden werd verboden door de atletiekbond. Zaanland begon weer steeds meer weglopen te organiseren. De Hemtunnelloop, de Verkade Wasaloop, de Vijfhoekparklopen en de Jagersveldlopen werden een vast onderdeel voor veel atleten.

Dankzij de steun van het dagblad De Typhoon werden de Typhoonlopen een begrip in Noordholland. De organisatie was een samenwerking tussen het Dagblad, A.V. Lycurgus, Le Champion en A.V. Zaanland. Voor de Typhoonloop over 20 km werd voor een groot deel gebruik gemaakt van de route die ook voor de Zaanlandmarathon was gebruikt. De start en finish lagen bij het Typhoongebouw aan de Westzijde in Zaandam. Na een rondje

Zeemanstraat en Stationsstraat gingen de lopers via de "oude weg" naar Koog aan de, Zaanwijk en Wormerveer. Na de Dubbele Buurt werden de lopers een smal wandelpad opgestuurd dat aangelegd is op de oude wegsloot van de Zaanweg, een noodoplossing om te voorkomen dat de Zaanweg te lang zou zijn afgesloten. Vervolgens was er een keerpunt bij het kantoor van de Typhoon aan de

Marktstraat in Wormerveer. Op de terugkeer langs de Zaanweg staken de lopers de Zaanbrug over om daarna langs de fabrieken van Gebroeders Laan (Lassie) en cacao-fabriek De Mooriaan de Zaanse Schans te bereiken. Via de Sonoyweg en Haaldersbroek liep de route via het Kalf en de Oostzijde naar de Beatrixbrug. Over de brug moest men rechtsaf de Westzijde in tot de finish bij het Typhoongebouw. Het werd steeds moeilijker om de

route veilig te houden voor de deelnemers. De andere verkeersdeelnemers gedroegen zich steeds agressiever en de verkeersregelaars kregen het

steeds moeilijker. Toen na de eerste DamtotDamloop op 3 november 1985 de organisatie van Le Champion vroeg om de volgende loop in september te mogen organiseren

leidde dit tenslotte tot het einde van de Typhoonloop.